

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

<p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ 3. 'Οδός Πατησίων ἀριθ. 3. Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐ- χας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου, στονομισμάτων, χρυσοῦ κ.τ.λ.</p>	<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, μυθιστορία Ραουὶ δὲ Ναβερού, μετὰ εἰκόνων (συνέχεια) μετάφρασις Σ. Τ.— Η ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΝΣΟ- ΡΩ, μυθιστορία Α. Δουμᾶ, (συνέχ.), μετάφρ. Δουλ.— ΜΑΡΙΩΡΗ ΔΑΒ, διήγημα τοῦ Ἀμερικανοῦ Θωμᾶ Βαλλεῦ "Αλδριχ.</p>	<p>ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ προπληρωτῆα Ἐν Ἀθήναις φρ. 8 ταῖς ἐπαρχίαις 8,50 ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσᾷ 15. Ἐν Ρωσίᾳ ρούβλια 6.</p>
---	--	--

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΡΑΟΥΛ ΔΕ ΝΑΒΕΡΥ
Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον φύλλον.

Μετὰ τὰς πρώτας συγκινήσεις, ὁ ἀνακριτὴς ἐπελάβετο τοῦ ἔργου του καὶ ἤρ-
χαστο ἐξετάζων τὸν κύριον Κουρσὺ.
— Εἰπέτε μοι, πῶς ἠννοήσατε τὴν κλο-
πὴν ταύτην; ἠρώτησε.
— Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐκλειδώσα, κατὰ
τὸ σύνθημα, ἀσφαλῶς τὸ χρηματοκιβώτιόν
μου. Τὴν πρωτὴν τακτικῶς εἰσέβηκα εἰς
τὸ γραφεῖόν μου, περὶ τὴν δεκάτην ὥραν,
διότι μέχρις ἐκείνης τῆς ὥρας δίδω τὰς
ἀναγκαίας διαταγὰς εἰς τοὺς ἐργάτας
μου. Σήμερον ἔπρεπε νὰ πληρώσω ἐν συν-
ἀλλαγᾷ διακοσίαν χιλιάδων φράγκων...
Ἦμην εἰς τὸ παρακείμενον τοῦ γραφείου
μου δωμάτιον, ὅτε εἰς ὑπάλληλός μου
μοὶ ἀνήγγειλεν ὅτι μ' ἐζήτηε κύριός τις...
Ἐνόησα εὐθὺς ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοῦ
συναλλάγματος... Ἐτρεξα ἀμέσως εἰς
τὸ γραφεῖόν μου εὐρον, παρὰ τὸ σύνθημα,
τὴν θύραν ἀνοικτήν, καίτοι ἦτο κλεισι-
σμένη τοσοῦτον ἐπιδειξίως, ὥστε ἠδύνατό
τις εὐκόλως ν' ἀπαιτηθῆ, διότι ἐκεῖνος, ὁ
ὅποιος διέπραξε τὸ ἔγκλημα ἐδύνατο νὰ
εἰσέλθῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μου, χωρὶς νὰ βι-
άσῃ τὴν θύραν... Ἄλλ' ὁ κλέπτης δὲν
ἔλαβε τὰ αὐτὰ προφυλακτικὰ μέτρα καὶ
διὰ τὸ χρηματοκιβώτιον, τὸ ὅποιον ἦτο
ὄλως διόλου ἀνοικτόν... Παρατήρησα ἐν-
τὸς αὐτοῦ καὶ δὲν εὐρον τίποτε! ἀπολύ-
τως τίποτε! Ἐκραξα ἀμέσως τοὺς ὑπαλ-
λήλους μου, τὸν ταμίαν μου, τοὺς ὑπηρε-
τας μου... Ἠρευνήσαμεν μαζῆ ὄλην τὴν
οἰκίαν καὶ ἀνεκαλύψαμεν ὅτι ἦτο τεθλα-
σμένη μία ὕελος τῆς πρὸς τὸν κήπον θύ-
ρας... Παρατήρησαμεν ἐπισταμένως ὅλα
τὰ μέρη καὶ εἶδομεν ἴχνη βημάτων ἐντὸς
τοῦ κήπου... Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τοῦ κήπου,
ἀνεκαλύψαμεν πλησίον τῆς μικρᾶς θύρας
αὐτοῦ καὶ ἴχνη ἀμάξης, ἡ ὅποια φαίνεται,
εὐρίσκετο πρὸ τῆς θύρας... Τώρα, κύριε, ἐξ
ὧσων σὰς εἶπον, εἰμπορεῖτε νὰ κρίνετε.
— Καὶ δὲν ὑποπτεύεσθε κανένα;
Ἦ ἐρώτησις αὕτη κατετρόμαξε τὴν κυ-
ρίαν Κουρσὺ καὶ ἔκλινε τὴν κεφαλὴν πρὸς

τὸν σύζυγόν της, τὸν ὅποιον παρετήρησεν
μετὰ πυρετώδους ἀγωνίας.
— Κανένα, κύριε, κανένα, ἀπήντησεν
ὁ κύριος Κουρσὺ. Ἐχω πλήρη ἐμπιστοσύ-
νην εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους μου.
— Ἄλλὰ βλέπετε ὅτι ὁ κλέπτης ἐγνώ-
ριξε ὅλα τὰ ἀπόκρυφα μέρη τῆς οἰκίας σας.
— Κύριε, πρὸ ἑξ μηνῶν ἠναγκάσθη ν'
ἀποβάλλω ἐκ τοῦ ἐργοστασίου μου ἑκατὸν
περίπου ἐργάτας, οἱ ὅποιοι, ἐννοεῖται, ἐκη-
ρύχθησαν ἀσπονδοὶ ἐχθροὶ μου... καὶ ἴ-
σως...
Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν φωναί, με-
μιγμέναι μετὰ κλαγγῆς ὄπλων, ἠκούσθη-
σαν εἰς τὴν αὐλήν, καὶ πάραυτα εἰσῆλθεν
ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ κυρίου Κουρσὺ ὁ Φλα-
μέσιος, ἀκολουθούμενος ὑπὸ δύο χωροφυ-
λάκων, οἵτινες ἔσυρον δέσμιον τὸν Ρου-
βλάρδον, ὠχρὸν καὶ τρέμοντα ἐκ τοῦ φόβου.
— Τὰ σεβάσματά μου, κύριε ἀνακριτά,
εἶπεν εἰσελθὼν ὁ ἀγροφύλαξ, πιστεύω ὅτι
ἐπιάσαμεν τὸν κλέπτην.
— Ποῦς εἶνε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος;
— Ἡ ἱστορία του εἶνε μεγάλη! Ἦτο
καταδικος καὶ τώρα γρήγορα ἐβγήκε ἀπὸ
τὰς φυλακάς. Τέλος πάντων εἶνε κλέψ
νὰ κάμη κάθε κακόν! Εἶνε πάντοτε ὑπὸ
ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν... Εἶνε πολὺς
καιρὸς ποῦ δὲν τὸν ἔβλεπα εἰς αὐτὰ τὰ
μέρη... ἀλλ' ἔξαφνα τὸν εἶδα σήμερα,
δηλαδὴ ἔπειτα ἀπὸ τὸ ἔγκλημα... Μά-
θετε δὲ ὅτι εἶχεν ὀρκισθῆ νὰ ἐκδικηθῆ τὸν
κύριον Κουρσὺ.
— Ἐλεγα πῶς θὰ τον ἐκδικηθῶ, αὐτὸ
εἶν' ἀλήθεια, εἶπεν ὁ Ρουβλάρδος, ἀλλ' ἀπὸ
τὰ λόγια ἕως εἰς τὰ πράγματα, εἴμεθα
πολύ μακράν.
Παρατήρησαν τότε τὰ ρακώδη ἐνδύματα
τοῦ Ρουβλάρδου, ἐξ ὧν εἶχεν ἀποσπασθῆ
μέγα τεμάχιον ὑφάσματος, τὸ ὅποιον εὐ-
ρέθη ἐν τῷ κήπῳ καὶ τὸ ὅποιον, παραβα-
λόντες πρὸς τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ, εἶδον ὅτι
ὁμοιάζει κατὰ πάντα. Εἶτα δὲ ἐζήτησαν
τὰ ἴχνη τῶν βημάτων του καὶ παρετήρη-
σαν ὅτι ταῦτα διηυθύνοντο πρὸς τὸ "Αρ-
τρον τῶν Νηρηίδων.
Οὐδεμία πλέον ἀμφιβολία ἀπέμενεν εἰς
τὴν συνειδήσιν τοῦ ἀνακριτοῦ, ὅτι ὁ Ρου-
βλάρδος ἦτο ὁ δράστης τῆς διαπραχθείσης
κλοπῆς.

— Ἄλλὰ δὲν εἰμπορεῖς ν' ἀρνηθῆς, τῷ
εἶπεν ὁ ἀνακριτὴς, ὅτι κατὰ τὴν παρελ-
θοῦσαν νύκτα εἰσῆλθες εἰς τὴν οἰκίαν ταύ-
την. Τὸ τεμάχιον τοῦ φορέματός σου, τὰ
ἴχνη τῶν βημάτων, τὰ ὅποια ὁμοιάζουσι
καθ' ὅλα πρὸς τοὺς πόδας σου, τὰ τεμα-
χία τῆς θραυσθείσης ὕελου, τὰ ὅποια εὐ-
ρέθησαν εἰς τὰ θυλάκιά σου, ὅλα ταῦτα
σ' ἐπιβαρύνουσι πολὺ...
Ὁ Ρουβλάρδος ἴστατο ἀκίνητος ἐνώ-
πιον τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ παρετήρει ἀταρά-
χως αὐτόν.
— Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι μῆψκα εἰς τὸ
σπίτι, εἶπεν, ἀλλὰ δὲν ἔκλεψα.
— Ἄλλὰ πῶς εἶνε δυνατόν νὰ μὴν ἔ-
κλεψες, ἐνῶ ἀνέβης διὰ τοῦ τοίχου, ἔθραυ-
σες τὴν ὕελον τῆς θύρας, καὶ παρεβιάσες
δύο θύρας;
— Κύριε ἀνακριτά, ἦμουν πραγματικῶς
κακὸς ἐργάτης, τὸ παραδέχομαι! ἔκαμα
δύο μῆνας μέσα εἰς τὴν φυλακὴν καὶ ἔ-
λεγα πῶς θὰ ἐκδικηθῶ τὸν κύριον Κουρσὺ,
ὅλα αὐτὰ τὰ γνωρίζω καὶ τὰ παραδέχο-
μαι. Βασανίζομενος ἀπὸ τὴν πείναν, μῆψκα
εἰς αὐτὸ τὸ σπίτι μὲ κακὸν σκοπόν, τὸ ὁ-
μολογῶ, ἀλλὰ δὲν εἶχα ἀνάγκην νὰ βιάσω
καὶ τὴν θύραν, διότι τὴν εὐρήκα ἀνοι-
κτὴν, οὔτε ἀδειασα ἐγὼ τὸ ταμεῖον, διότι
ὅταν ἐμῆψκα ἦτο ἀδειανόν. Τὸ κακόν,
τὸ ὅποιον εἶχα κατὰ νοῦν νὰ κάμω ἐγὼ,
ἐπρόλαβεν ἄλλος καὶ τὸ ἔκαμεν.
Κραυγὴ φοβερὰ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ στήθους
τῆς κυρίας Κουρσὺ.
— Τὰ ἐπιχειρήματα, τὰ ὅποια προτει-
νεις πρὸς ὑπεράσπισίν σου, εἶνε πολὺ σα-
θρά, εἶπεν ὁ ἀνακριτὴς, ὁμολογεῖς ὅτι εἰς-
ῆλθες διὰ τοῦ τοίχου εἰς τὴν οἰκίαν, ἀλλ'
ἀρνεῖσαι τὴν πράξιν.
— Ναί, τὴν ἀρνοῦμαι. Ὅταν πρὸ ὀλί-
γου εἶπα πῶς ἕνας ἄλλος μὲ ἐπρόλαβε, δὲν
εἶπα τὴν ἀλήθειαν, ἦσαν δύο ὁ ἕνας ἀδει-
αζε τὸ ταμεῖον καὶ ὁ ἄλλος ἐπερίμενεν ἔξω
μέσα εἰς ἐν ἀμαξί, πλησίον εἰς τὴν μικρὰν
θύραν. Ἄλλὰ διὰ νὰ μάθετε τὴν ἀλήθει-
αν, ἐρωτήσατε, κύριε ἀνακριτά, τὴν κυ-
ρίαν Κουρσὺ, αὕτη εἶνε εἰς θέσιν νὰ σας
δώσῃ περισσοτέρας πληροφορίας...
Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Αὐγουστίνης προσηλώ-
θησαν ἀγρίως ἐπὶ τοῦ Ρουβλάρδου.
— Αὕτη εἶνε κακοῦθια ν' ἀναμιγνύης